

erklæring om, at udenlandske embedsmænd, der udfører opgaver i Danmark efter Prüm afgørelsens artikel 17 eller 18, ikke må bære våben, ammunition eller udstyr, medmindre den enkelte embedsmand har fået tilladelse i medfør af våbenlovens § 2, jf. § 1.

2.4.7. Erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning

Som nævnt under pkt. 2.2.5.7 følger det af artikel 31, stk. 2, i Prüm afgørelsen, at når en medlemsstat har videregivet personoplysninger i henhold til afgørelsen, kan den modtagende medlemsstat ikke unddrage sig sit eventuelle ansvar over for en skadelidt i henhold til national lovgivning med den begrundelse, at oplysningerne var urigtige.

En person, der uberettiget har været udsat for et indgreb i forbindelse med en strafferetlig forfølgning, vil i en lang række tilfælde kunne få erstatning for eventuelle skader efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a. Erstatning til personer, der ikke har været sigtet, for indgreb som led i en strafferetlig forfølgning, ydes dog kun, hvis det findes rimeligt, jf. retsplejelovens § 1018 c. For forhold, som ikke er omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a, har skadelidte kun krav på erstatning, hvis dansk rets almindelige erstatningsretlige betingelser er opfyldt. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.7.

Med henblik på at sikre mulighed for, at der kan udbetales erstatning i alle tilfælde omfattet af afgørelsens artikel 31, stk. 2, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i loven. Det foreslås således, at justitsministeren udbetaler erstatning for skade, der forvoldes af den danske stat, og som skyldes brug af urigtige oplysninger leveret fra et andet land i medfør af Prüm afgørelsen.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse om, at erstatningen kan nedsættes eller nægtes, hvis den erstatningssøgende selv har givet anledning til skaden. Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Det følger i øvrigt af afgørelsens artikel 31, stk. 2, at hvis der ydes erstatning for en skade, der skyldes brug af urigtige videregivne oplysninger, godtgør den afleverende myndighed det erstatningsbeløb, der er udbetalt til skadelidte.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

2.5. Erklæringer mv. i forbindelse med Prüm afgørelsen

I medfør af Prüm afgørelsens artikel 2, stk. 3, agter Danmark at underrette Generalsekretariatet for Rådet

om, at den nationale dna-analysedatabase, som artikel 2-6 finder anvendelse på, er Det Centrale Dna-profil-register.

Der vil endvidere i medfør af artikel 17, stk. 4, blive afgivet en erklæring om de praktiske aspekter af samarbejdet om fælles operationer efter afgørelsens artikel 17.

Desuden vil der i medfør af artikel 19, stk. 2, blive afgivet en erklæring om, at embedsmænd, der udfører opgaver i Danmark efter Prüm afgørelsen, ikke må bære våben, ammunition eller udstyr, medmindre den enkelte embedsmand har fået tilladelse i medfør af våbenlovens § 2, jf. § 1.

2.6. Forholdet til grundloven

Prüm afgørelsen indeholder en række bestemmelser, der vil indebære et udvidet samarbejde mellem medlemsstaterne. Disse bestemmelser har karakter af et almindeligt mellemstatsligt samarbejde, og deres gennemførelse i dansk ret giver således ikke andre medlemsstater adgang til på egen hånd at udøve beføjelser på dansk territorium. Efter Justitsministeriets opfattelse rejser Danmarks gennemførelse af Prüm afgørelsen derfor ikke spørgsmål i forhold til grundloven.

Som det fremgår af punkt 2.2.4.1 og 2.2.4.2, indeholder Prüm afgørelsen i artiklerne 17 og 18 bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at etablere fælles patruljer til opretholdelse af den offentlige orden og sikkerhed og for at forebygge strafbare handlinger og mulighed for at yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med forsamlinger af mange mennesker, katastrofer og alvorlige ulykker. Et sådant samarbejde vil i givet fald blive udført under dansk ledelse, og udenlandske embedsmænd vil ikke få adgang til på egen hånd at udøve beføjelser på dansk territorium. Dette er i overensstemmelse med det statsretlige udgangspunkt, hvorefter danske myndigheder anses for at være enekompetente til at udøve myndighedsbeføjelser inden for det danske territorium.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at en gennemførelse af Prüm afgørelsen ikke rejser spørgsmål i forhold til grundloven.

3. Rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder

3.1. Rådsafgørelsens hovedindhold

Efter *artikel 1* i udkastet til Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisesituationer er formålet med rådsafgørelsen at fastlægge almindelige regler og betingelser, som skal gøre det muligt for en medlemsstats særlige indsatsenheder at yde bistand eller handle